

Bi'r-Rûh Bi'd-Dem Nefdike Yâ Aksâ

Ayaklarımın yanışını izledim toprağında.
Senden geriye bir tek iki damla kan düştü.
Ey Aksa;
kimdir dost, nedir ümit, ne dem muştı?..

Düşmanın sırtında ihanetten bir kambur...
Kazıldı ve oyuldu yeryüzü damar damar...
Gün doğdu, gün battı, ay çıktı, kuş uçtu!
Hanzala'nın yüreği yandı, tutuştu.
Oysa daha dün elinden Peygamber tutmuştu!
Sancak dalgalandı ve bak denizler buluştu.

Şimdi ne zamanıdır ki ruhlar bunca kanar?
Yiğitlik zamanıdır; kumla dolsa kursaklar
Yine de düşmez cephe, elimizde bir kere
İmandan kılıncımız, bir de zeytin dalı var.
Sayha sayha süzülen
büyüyen zerre zerre
Davamızdır, davandır; nice marşlara gebe!

Sol ayak kesik yahut kör topal iblis ebe...
Sion bir kanlı tuzak; kesik yol, çukur tepe!
Aç gözünü ey insan, fikret bu oyun nedir?
Çarmıha kim gerilir, kaç ağaç dile gelir?
Nice han nice kral
bu cevher için can verir...
Gayrı ne bülbül öter, ne hüdhüd geri gelir...

Hayal ediyorum Aksa!

Hayal ediyorum.

Seni ve bu hasreti,

harbi ve sessizliği...

Katliamı, soykırımı, insanı ve vahşeti!
Kimi elinde baston; cenge çıkar ve günde
Beş kere tam beş yere öptürür o başını.
Kimi alıp cihanın cümle bombasın ardına
Ardına bakmadan bir avuç insandan kaçır ya...
Ona Dicle yar olmaz.

Olmaz Fırat, Nil, sahra...

Neden bilmem ki görmez kimse çocuk başlarını.
Aman; susun susturun, kokuşmuş vicdanları!..
Ya Aksa bu halini hangi tarih yazacak?
Daha kaç kan akacak, daha kaç gün batacak?

Ben seninle öğrendim Aksa;

Bu sevda uğruna vazgeçmeden ölmeyi.

Bir sevda uğruna...

Hastanede, camide, mektepte, mezarlıkta...

Halka halka gözaltlarına birikti güvercinler.
Omuzumda siyah beyaz,ilmek ilmek bir şal.
Herkes gider bilirim. Ben gitmedim sen de kal.
Şalıma surlarını, mihraplarını işledim.
Belki bugün değil ama elbet bir gün Aksa.
Ben, anam, babam, bacım bir de sen
Aynı Halık'a şükredeceğiz işte o dem.

Biz öldük ey Aksa!

Biz öldük!

Sen ölme! Ölme ve şahlan yeniden bir mehterle!
Akıncıların dörtnala sürdüğünü hisset atlarını.
Ehlibeytten kalma bir duayla ıslat dudaklarını.
Ve dünden ne kaldıysa tarih namına ezberle!
Ezberle ki; ihanete uğramasın Zeytindağı ve Gazze.
Ezberle ki; yeni Bergusiler, yeni Kassaklar
Yeni Ahmet Yasinler nasip olsun atîde.

Ey Aksa!

Kalk ayağa, başın kaldır göklere.
Muştı sensin, ümit sen, hayat sensin, mana sen.
Daha çok su götürür bu sona ermez bilmece.
Daha kaç kurban ister mukaddes toprağın bilsem;
Döğüp arşı ve ferşi sana gök mavzer yapsam
Kanayan yerlerine atlastan tampon sarsam
Deşip göğsümü keşke koyabilsem avcuna
Şu Müslümanlar kadar çoraklaşmış kalbimi.
Ama sen yine sana koşmuş, kavuşmuş gibi
Kabul et, sonra gün gün teselli et şu çehremi.
Bil ki; daha doğmadan can û canan bildim seni.
Onu sana sunulmuş son emanetim bil emi...